

Iveta Kažoka, Centrum Polityki Publicznej PROVIDUS, ŁOTWA

BADANIE POZIOMU INTEGRACJI I ZAANGAŻOWANIA NOWYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ W PROCESY DECYZYJNE UNII

Główne wnioski

- o Nowe państwa członkowskie (NPCz) są bardziej optymistyczne wobec UE, z kolei stare państwa członkowskie (SPCz) są bardziej zaangażowane w sprawy UE.
- o Spośród 4 NPCz – Bułgarii, Czech, Łotwy, Polski – obywatele Bułgarii i Polski uważają, że zyskali najwięcej na przystąpieniu do UE.
- o Przedstawiciele NPCz są postrzegani jako bardziej aktywni, entuzjastyczni i mający świeższą perspektywę.
- o NPCz rządziej zajmują stanowiska przewodniczących komisji w Parlamencie Europejskim (PE), liderów grup politycznych w PE, rządziej też pracują jako brukselscy lobbyści.

Niniejsze badanie zostało przeprowadzone w ramach projektu PASOS „Rozszerzenie i obywatelstwo. Patrząc w przyszłość”, ufundowanego przez program „Europa dla Obywateli”.

Partnerzy: PASOS, Instytut Europejski (Bułgaria), Centrum Polityki Publicznej Providus (Łotwa), Centrum Demokracji i Praw Człowieka – CEDEM (Czarnogóra), Instytut Spraw Publicznych (Polska), Centrum Badań Euroatlantyckich (Serbia)

Dogłębnierze badanie porównawcze zostanie przygotowane w pierwszej połowie 2014 roku.

Cel badania: przedstawienie krótkich bazowych wniosków na temat poziomu integracji i zaangażowania nowych państw członkowskich (NPCz) UE w procesy decyzyjne UE, które będą stanowić tło dogłębnierzego badania porównawczego.

Wnioski zostały sformułowane na podstawie:

1) dwóch badań opinii publicznej – Eurobarometru, wydanego wiosną 2013 roku, i sondażu z września 2013 roku, przeprowadzonego w 4 NPCz specjalnie dla tego badania;

2) analizy desk research poświęconej narzędziom do pomiaru różnicy zaangażowania między starymi a nowymi państwami członkowskimi UE;

3) wywiadów przeprowadzonych w Brukseli z 3 przedstawicielami 3 różnych stałych przedstawicielstw (Łotwa, Polska, Bułgaria), 2 doradcami 2 różnych grup w Parlamencie Europejskim (zieloni, liberałowie), 1 pracownikiem Komisji Europejskiej zatrudnionym wcześniej w Parlamencie Europejskim, 1 długoletnim (30 lat) lobbystą w UE, 1 członkiem Sekretariatu Rady, 4 przedstawicielami Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (członkowie i pracownicy administracyjni).

Do celów tego badania za linię podziału pomiędzy NPCz a SPCz przyjmuje się rozszerzenie z 2004 roku. Chorwacja nie jest wliczana do tego raportu, ponieważ przystąpiła do UE dopiero w 2013 roku i nie ma jeszcze znaczących danych o poziomie zaangażowania tego nowego kraju członkowskiego.

W raporcie porównawczym, który zostanie zaprojektowany na podstawie niniejszego badania bazowego, zostaną także uwzględnione spostrzeżenia na temat dwóch krajów kandydujących – Czarnogóry i Serbii.

Badanie porównawcze koncentruje się również na kwestii, wspomianej w kilku wywiadach, dotyczącej tego, że kategoria NPCz a SPCz może być niewystarczająco dobra do wyjaśnienia odrębności pomiędzy państwami członkowskimi i że trafniejsze są inne różróżnienia: a) małe a duże państwa; b) bogate a biedne państwa; c) nordycki styl pracy a inne style pracy.

Projekt powstaje dzięki finansowemu wsparciu Unii Europejskiej.
Treść niniejszej publikacji jest wyłączną odpowiedzialnością autorów
i w żaden sposób nie odzwierciedla poglądów Unii Europejskiej.

Opinia publiczna

Eurobarometr

Analiza danych zawartych w Standardowym Eurobarometrze 79¹ (na podstawie badań opinii publicznej przeprowadzonych w maju 2013 r.) pokazuje, że istnieje kilka różnic pomiędzy starymi a nowymi państwami członkowskimi.

NPCz są bardziej optymistyczne wobec Unii Europejskiej – bardziej ufają UE, widzą ją w lepszym świetle, częściej wierzą, że jej sprawy idą w dobrym kierunku, przewidują dla niej lepszą przyszłość. Z kolei SPCz są bardziej zaangażowane w interesy Unii – zazwyczaj obywatele SPCz częściej wierzą, że wywierają wpływ na UE (zarówno jako obywatele, jak i jako państwa członkowskie), mają wyraźniejsze poczucie unijnego obywatelstwa i częściej dyskutują o sprawach UE ze swoją rodziną i znajomymi. Nie ma wyraźnych różnic pomiędzy NPCz a SPCz w sprawie postaw wobec opuszczenia UE i posiadania wiedzy o podstawowej strukturze instytucjonalnej UE.

	Przedstawiciel SPCz ² (mediana wszystkich odpowiedzi)	Przedstawiciel NPCz ³ (mediana wszystkich odpowiedzi)
Dyskutuje o europejskich sprawach politycznych z przyjaciółmi i krewnymi.	72%	66% (wariancja: 45% Łotwa; 81% Malta)
Optymistycznie postrzega przyszłość UE.	55% (wariancja: 28% Portugalia; 72% Dania)	59,5% (wariancja: 28% Cypr; 64% Estonia, Litwa)
Zgadza się, że jego / jej głos liczy się w UE.	33% (wariancja: 11% Grecja; 56% Dania)	24% (wariancja: 9% Cypr; 45% Malta)
Zgadza się, że jego / jej kraj może mieć lepszą przyszłość poza UE.	30% (wariancja: 21% Dania; 53% Wielka Brytania)	30% (wariancja: 17% Bułgaria; 46% Cypr)
Czuje się obywatelem UE.	68% (wariancja: 44% Grecja; 88% Luksemburg)	61,5% (wariancja: 45% Łotwa; 81% Malta)
Wierzy, że sprawy w UE idą w dobrym kierunku.	23% (wariancja: 13% Grecja, Portugalia; 35% Dania)	29% (wariancja: 12% Cypr; 48% Litwa)
Raczej ufa UE.	34% (wariancja: 17% Hiszpania, Portugalia; 51% Dania)	45% (wariancja: 12% Cypr; 48% Litwa)
UE kojarzy się jemu / jej pozytywnie.	29% (wariancja: 16% Grecja; 38% Luksemburg)	34% (wariancja: 17% Cypr; 54% Bułgaria)
Uważa, że interesy jego / jej kraju są odpowiednio brane pod uwagę przez UE.	44% (wariancja: 14% Grecja; 81% Luksemburg)	34% (wariancja: 13% Cypr; 53% Malta)

¹ Standard Eurobarometer 79, Spring 2013, *Tables of Results*,

http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb/eb79/eb79_anx_en.pdf

² Dla potrzeb tego wskaźnika do „nowych państw członkowskich” zaliczono następujące kraje: Bułgaria, Cypr, Czechy, Estonia, Węgry, Łotwa, Litwa, Malta, Polska, Rumunia, Słowacja, Słowenia.

³ Dla potrzeb tego wskaźnika do „starych państw członkowskich” zaliczono następujące kraje: Austria, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Irlandia, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Portugalia, Hiszpania, Szwecja, Wielka Brytania.

Udzielił/ Udzieliła poprawnych odpowiedzi na małym teście z instytucji UE (średnia poprawnych odpowiedzi).	67% (wariancja: 53% Hiszpania; 77% Grecja)	68% (wariancja: 54% Cypr; 75% Słowenia)
--	--	--

Wiosną 2013 roku Eurobarometr przeprowadził ankietę w 6 krajach przystępujących do Unii Europejskiej (Chorwacja – obecnie państwo członkowskie UE, Turcja, Republika Macedonii, Islandia, Czarnogóra i Serbia). Spośród tych krajów do niniejszego badania wybrano Serbię i Czarnogórę. Najciekawsze dane o tych dwóch krajach były następujące:

- 39% respondentów w Serbii i 55% w Czarnogórze wierzy, że członkostwo jego / jej kraju w UE byłoby dobrą rzeczą;
- 46% respondentów w Serbii i 61% w Czarnogórze wierzy, że członkostwo jego / jej kraju w UE byłoby korzystne dla jego / jej kraju;
- 68% respondentów w Serbii i 56% w Czarnogórze dyskutuje o europejskiej polityce z przyjaciółmi i krewnymi (NPCz – 66%, SPCz – 72%);
- 59% respondentów w Serbii i 66% w Czarnogórze udzieliło poprawnych odpowiedzi na małym teście z instytucji UE (NPCz – 68%, SPCz – 67%);
- 39% respondentom w Serbii i 51% w Czarnogórze uważa, że UE kojarzy się pozytywnie (NPCz – 34%, SPCz – 29%).

Badanie opinii publicznej w 4 nowych państwach członkowskich

Do celów pogłębionej analizy zbadano opinię publiczną w 4 nowych państwach członkowskich: Bułgarii, Czechach, Łotwie i Polsce. Badania terenowe przeprowadzono w wyżej wymienionych państwach we wrześniu 2013 roku.

Badanie wykazuje, że spośród tych 4 państw ludność Łotwy i Czech jest najbardziej pesymistycznie nastawiona wobec efektów przystąpienia ich krajów do Unii Europejskiej. Ponadto najniżej ocenia ona działania Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej oraz uważa, że UE nie bieżę pod uwagę priorytetów poszczególnych państw członkowskich i interesów obywateli ich krajów. Tylko jedna trzecia ludności tych dwóch społeczeństw wie, jak wybierany jest Parlament Europejski (w przeciwieństwie do 40% w Polsce i 57% w Bułgarii). Łotysze i Czesi najrzadziej również deklarują swoją gotowość do wykorzystania Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej.

Ludność Łotwy jest zdecydowanie najmniej zadowolona ze sposobu, w jaki interesy ich kraju są reprezentowane przez rząd na szczeblu UE, i ze sposobu, w jaki łotewscy posłowie do PE promują ich potrzeby jako obywateli, podczas gdy Polacy są pod tym względem najbardziej zadowoleni.

	Bułgaria	Czechy	Łotwa	Polska
Wierzy, że integracja z UE przyniosła więcej szkody niż pożytku.	17%	34,9%	29,3%	12%
Wierzy, że integracja z UE przyniosła więcej szkody niż pożytku dla demokracji w tym kraju.	13%	27,5%	25,8%	12%
Wierzy, że integracja z UE przyniosła więcej szkody niż pożytku pod względem jakości życia w tym kraju.	13%	29,2%	20,3%	12%
Wierzy, że integracja z UE przyniosła więcej szkody niż pożytku dla pozycji tego kraju na arenie międzynarodowej.	14%	26,2%	16,3%	10%
Działalność Parlamentu Europejskiego była dobra.	52%	31%	27,1%	48%
Działalność Komisji Europejskiej była dobra.	47%	32,9%	21,2%	47%
Stopień, w jakim UE brała pod uwagę interesy obywateli tego kraju i priorytety krajowe, był dobry.	33%	25,4%	21%	43%
Stopień, w jakim posłowie do PE skutecznie promują potrzeby obywateli swojego kraju na szczeblu UE, był dobry.	30%	27,1%	17,2%	42%
Stopień, w jakim rząd reprezentuje potrzeby obywateli swojego kraju na szczeblu UE, był dobry.	26%	26,6%	12,4%	39%
Słyszał / Słyszała o Europejskiej Inicjatywie Obywatelskiej.	20%	16,1%	13,6%	15%
Uczestniczył / Uczestniczyła jako sygnatariusz Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej.	1%	4,7%	2,9%	9%
Byłby skłonny / Byłaby	27%	15,9%	22,8%	31%

skłonna do uczestniczenia w Europejskiej Inicjatywie Obywatelskiej lub skorzystania z niej.				
W jaki sposób posłowie do PE są mianowani w twoim kraju? (poprawne odpowiedzi)	57%	32,3%	34,8%	40%

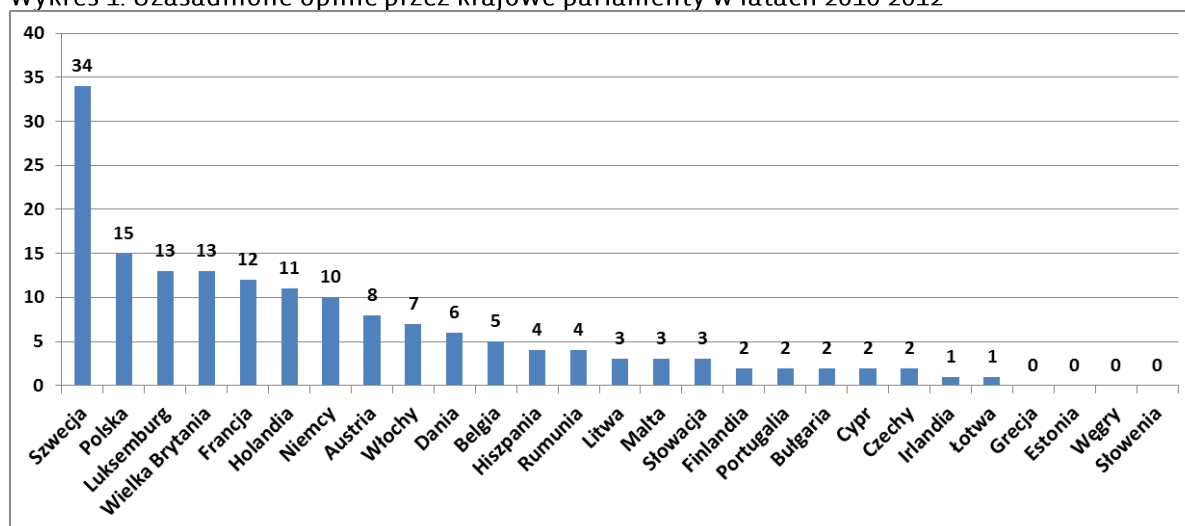
Inne wskaźniki

Zaangażowanie w sprawy UE na szczeblu krajowym

Jednym ze wskaźników, którego można użyć do porównania zaangażowania NPCz i SPCz w sprawy UE na szczeblu krajowym, jest sprawdzenie, jak często parlament narodowy wysyła uzasadnione opinie dotyczące kontroli zasady pomocniczości do Komisji Europejskiej⁴. Do celów tego badania liczba takich raportów wysłanych w latach 2010–2012 została porównana.

Wyniki pokazują, że parlamenty SPCz były stosunkowo bardziej zaangażowane niż parlamenty NPCz: jedynie 2 z parlamentów NPCz wysłały 5 lub więcej uzasadnionych opinii, podczas gdy 10 SPCz posłużyło się mechanizmem kontroli zasady pomocniczości równie często⁵. Trzeba jednak podkreślić, że istnieją również państwa w obu kategoriach, które rzadko wysyłają wspomniane wyżej raporty. Zarejestrowano 2 raporty lub mniej w 3 SPCz i 7 NPCz.

Wykres 1. Uzasadnione opinie przez krajowe parlamenty w latach 2010-2012

Kolejny wskaźnik, którego dane nie są łatwo dostępne, dlatego powinien być on ponownie analizowany w dogłębszym badaniu, to kwestia, czy stanowiska

⁴ Źródło danych: Reports from the Commission on Relations Between the European Commission and National Parliaments of 2010, 2011, 2012, Brussels, http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/

krajowe przygotowane przez NPCz są tej samej jakości jak te przygotowane przez SPCz.

Odpowiedzi uzyskane podczas wywiadów w Brukseli wydają się sugerować, że NPCz cierpią na brak odpowiednio licznej i wykształconej kadry, która przygotowałaby stanowiska o wysokiej jakości (tak jak robią to np. francuskie i brytyjskie służby cywilne).

Zaangażowanie na szczeblu UE

Niektóre problemy w prowadzeniu polityki unijnej są takie same zarówno dla przedstawicieli NPCz, jak i dla przedstawicieli SPCz. Podczas wywiadów wspomniane zostały trzy z nich:

- 1) najomość języka angielskiego (średnio, obywatele NPCz znają ten język nieco lepiej niż obywatele SPCz);
- 2) trudności z pracą w zespole (ten problem może dotyczyć zarówno obywateli NPCz, jak i SPCz);
- 3) zdystansowany udział spowodowany niewystarczającymi bodźcami finansowymi (bardziej charakterystyczne dla SPCz) lub innymi przyczynami (np. przebywanie w Brukseli przez bardzo długi czas, co prowadzi do uczucia „wypalenia” – bardziej charakterystyczne dla SPCz).

Ogólnie rzecz biorąc, wywiady pokazują, że NPCz są uważane za nieco bardziej aktywne, entuzjastyczne i mające świeższą perspektywę – było to zwłaszcza wspomniane w kontekście Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego. Na podstawie wywiadów można sądzić, że NPCz mają wystarczające możliwości, aby przyczynić się do wspólnego procesu decyzyjnego UE. Wielu dobrych sprawozdawców w Parlamencie Europejskim i Europejskim Komitecie Ekonomiczno-Społecznym pochodzi z NPCz.

Głosowanie, budowanie koalicji

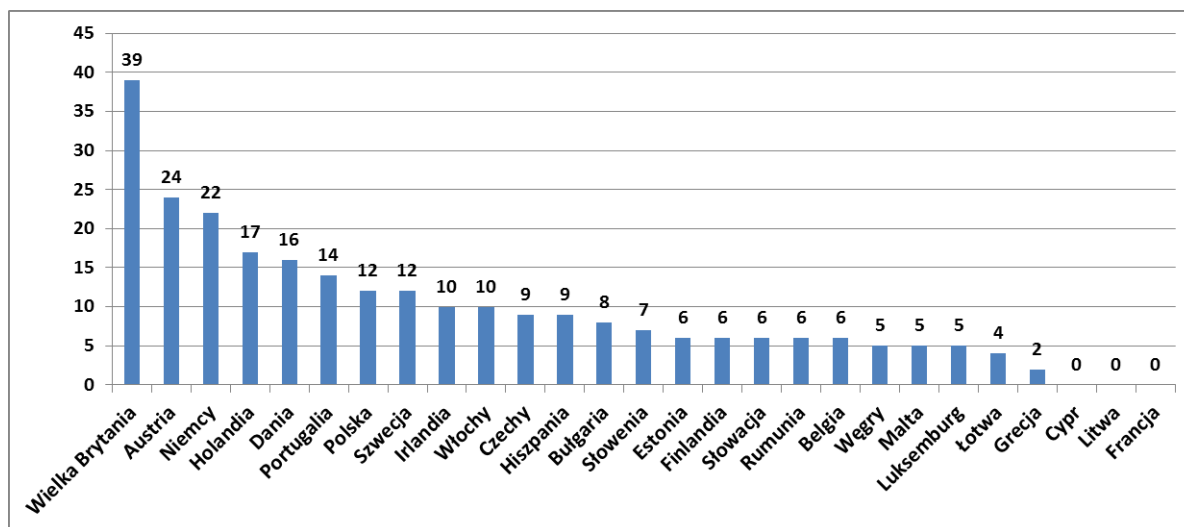
Ze względu na specyfikę struktury instytucjonalnej UE trudno jest uzyskać znaczące dane do porównania zaangażowania NPCz i SPCz w konkretnych procesach decyzyjnych. Prawo inicjatywy ustawodawczej leży w rękach Komisji Europejskiej, która jest zobowiązana do reprezentowania interesów UE jako całości, a nie interesów poszczególnych państw. Głosowanie w Parlamencie Europejskim rzadko może być analizowane w kategoriach krajów członkowskich (zamiast np. transeuropejskich grup politycznych). Tak więc jedyny łatwo dostępny wskaźnik porównania to kwestia, jak często poszczególne kraje członkowskie głosują w mniejszości w Radzie Unii Europejskiej.

Jeśli porównamy tego typu dane⁶ (od 14.07.2009 do 01.01.2013), możemy zauważyć, że istnieje pewna różnica pomiędzy NPCz a SPCz: mediana głosów mniejszości z NPCz wynosiła 6, a z SPCz 10. Tak więc NPCz wydają się być bardziej nastawione na konsensus niż SPCz, przynajmniej jeśli chodzi o Radę (przyczyny tej różnicy muszą zostać wyjaśnione w dalszym badaniu). Jest to zgodne z tym, co zostało wskazane w wywiadach – NPCz wydają się być bardziej elastyczne w Radzie (w tym w COREPER) w

⁶ Dane na temat 399 szczegółowych głosów oddanych w tym okresie były zebrane i podsumowane na stronie internetowej <http://www.votewatch.eu>.

sprawach własnych stanowisk, podczas gdy w Parlamencie Europejskim jest odwrotnie⁷.

Wykres 2. Pozytcje mniejszości w Radzie UE (07.12.2009 – 01.01.2013)

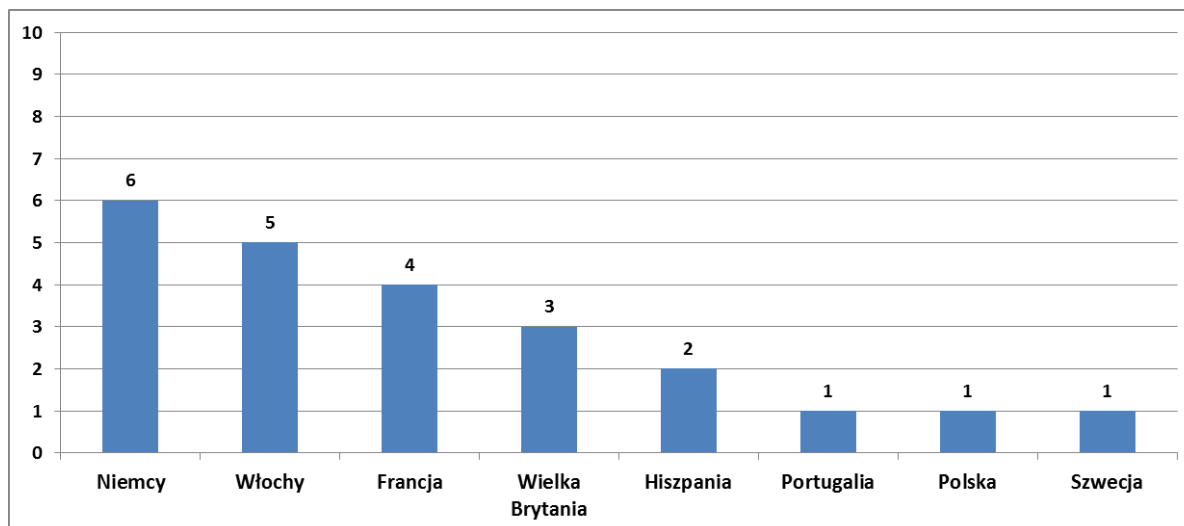

Reprezentacja w Brukseli

Według wywiadów przeprowadzonych w Brukseli, pod względem liczebnym zatrudnienie stałych przedstawicieli jest niemal równe dla wszystkich państw członkowskich (ok. 80–120).

Posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani z NPCz są obecnie niedostatecznie reprezentowani jako przewodniczący komisji PE. Wśród 23 stałych komisji jest tylko jedna, na której czele stoi przedstawiciel NPCz⁸.

Wykres 3. Przewodniczący komisji w Parlamencie Europejskim według państwa członkowskiego

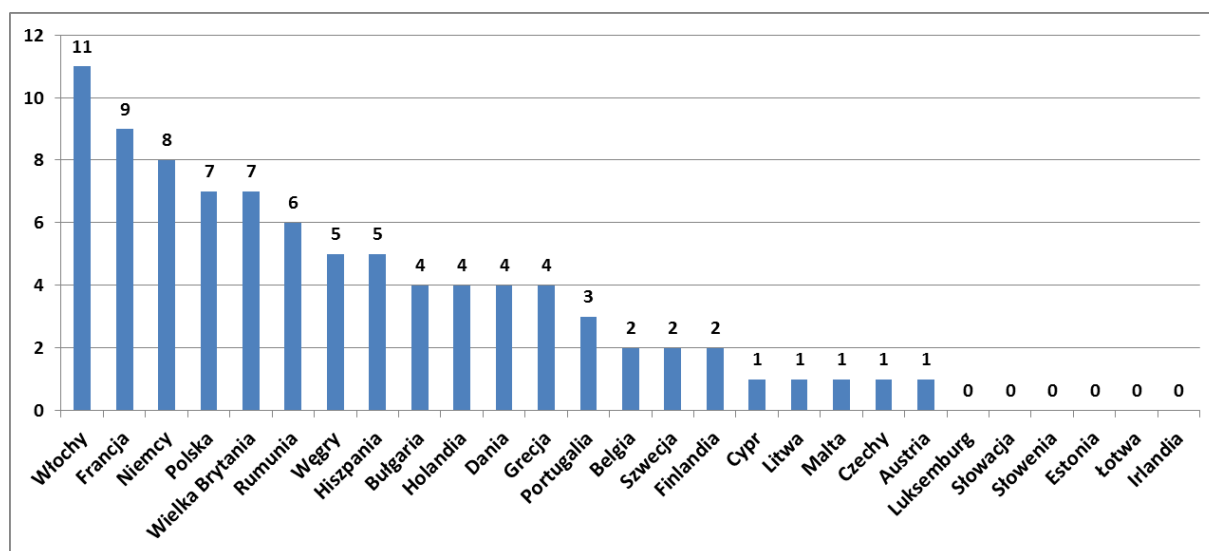

⁷ Część osób z którymi przeprowadzono wywiady zasugerowała, że posłowie do Parlamentu Europejskiego z Nowych Państw Członkowskich częściej troszczą się o sprawy krajowe, a ich kampanie bazują na sprawach krajowych, które nie mogą być rozwiązane na forum PE. W związku z tym dużo czasu poświęcają na zajęcia bezproduktywne z punktu widzenia pracy w PE.

⁸ Dane dotyczące Parlamentu Europejskiego (skład Komisji i grupy polityczne w PE) zostały zaczerpnięte ze strony <http://www.europarl.europa.eu>, dostęp z dnia 14.10.2013

Sytuacja jest odwrotna wśród wiceprzewodniczących – NPCz, ze względu na liczebność swoich populacji, wydają się być nadreprezentowane. Posłowie do PE wybrani z NPCz sprawują nieco mniej niż jedną trzecią wszystkich urzędów wiceprzewodniczących, chociaż reprezentują jedynie niewiele ponad jedną piątą populacji UE. Jest to również kwestia, która została poruszona podczas wywiadów przeprowadzonych w Brukseli – system przydziału stosowany przez wiele instytucji UE faworyzuje mniejsze państwa członkowskie (a NPCz są przeważnie małe), co skutkuje w stosunkowo większej ich reprezentacji i ilości czasu do dyskusji.

Wykres 4. Wiceprzewodniczący komisji w Parlamencie Europejskim według państwa członkowskiego

Obecnie w Parlamencie Europejskim jest 7 ugrupowań politycznych. Wszystkie z nich są kierowane przez osoby wybrane w SPCz. Nie jest jeszcze jasne, dlaczego spośród wszystkich stanowisk przewodniczących komisji parlamentarnych tylko jedno przypadło posłowi z NPCz i dlaczego żaden przedstawiciel NPCz nie kieruje ugrupowaniem politycznym w PE. Być może powodem jest tu wyznawanie zasady, o której wspomniało w wywiadach kilku rozmówców, mówiącej, że *Tym lepiej się poruszasz po UE, im dłużej tu jesteś*. Zatem SPCz mają naturalną przewagę nad NPCz pod względem pamięci instytucjonalnej i zawartych kontaktów. Ten temat powinien zostać poddany dalszej analizie w badaniu porównawczym.

Co natomiast z urzędami administracyjnymi w Komisji Europejskiej? Czy potencjalni kandydaci pochodzący z NPCz mają tam nieproporcjonalnie mniejsze szanse na zatrudnienie? Dane dotyczące pracowników administracyjnych Komisji Europejskiej⁹ (z wyjątkiem asystentów) pokazują coś przeciwnego – NPCz, będące niemal w każdym przypadku małymi państwami, mają w tej kwestii przewagę. Spośród 10 krajów o największej liczbie swoich przedstawicieli zatrudnionych w Komisji Europejskiej (nie w liczbach bezwzględnych, lecz *per capita*), 6 z nich to nowe państwa członkowskie. Pokrywa się to z tym, co zostało powiedziane podczas wywiadów przeprowadzonych w Brukseli – pod względem nominacji na stanowiska administracyjne przedstawiciele z NPCz mają takie same możliwości jak przedstawiciele jakiegokolwiek innego państwa (wyjątkiem są stanowiska o dużym znaczeniu politycznym i będące przedmiotem przetargu politycznego; tu przewagę mają większe państwa członkowskie). Dwoje rozmówców, z którymi przeprowadzono wywiad do celów

⁹ European Commission, *Statistical Bulletin. Nationality & Grade*, http://ec.europa.eu/civil_service/docs/europa_sp2_bs_nat_x_grade_en.pdf [dostęp z 1.10.2013].

niniejszego badania, zachęcało do bliższego przyjrzenia się strukturze narodowości wśród osób piastujących główne stanowiska w dyrekcjach generalnych KE.¹⁰

Państwo członkowskie	Ludność (dane Eurostatu z 2013 r.)	Administratorzy w Komisji Europejskiej (wliczając DG)	Jeden administrator w Komisji Europejskiej (per capita)
Malta	417 546	112	3728
Belgia	11094850	1320	8405
Estonia	1294486	129	10035
Luksemburg	524853	43	12206
Słowenia	2055496	160	12847
Cypr	862011	65	13262
Łotwa	2041763	148	13796
Litwa	3003641	189	15892
Finlandia	5401267	321	16826
Irlandia	4582707	232	19753
Bułgaria	7327224	353	20757
Grecja	11290067	535	21103
Dania	5573894	248	22475
Węgry	9932000	388	25598
Słowacja	5404322	200	27022
Szwecja	9482855	330	28736
Austria	8443018	276	30591
Czechy	10505445	312	33671
Portugalia	10542398	291	36228
Holandia	16730348	436	38372
Rumunia	21355849	538	39695
Hiszpania	46196276	1030	44851
Włochy	59394207	1263	47026
Francja	65327724	1314	49717
Polska	38538447	725	53156
Niemcy	81843743	1382	59221
Wielka Brytania	63456584	709	89502

Dane „Rejestru służącego przejrzystości”¹¹ wyraźnie wskazują że SPCz są lepiej reprezentowane w prywatnych działaniach lobbystycznych niż NPCz, zarówno w liczbach bezwzględnych, jak i we wskaźniku na mieszkańca. Kilkoro rozmówców, z którymi przeprowadzono wywiady, wskazywało tę różnicę jako obiektywną miarę wskazującą, gdzie znajduje się dominująca aktywność ekonomiczna UE i gdzie skupione są „osobiste interesy” – głównie w SPCz. Jeden z doradców grup parlamentarnych jeszcze nigdy nie spotkał lobbysty z NPCz. Czynniki ten powinien zostać poddany analizie w badaniu porównawczym.

¹¹ Transparency Register, <http://ec.europa.eu/transparencyregister/info/homePage.do> [dostęp z 14.10.2013].

Państwo członkowskie	Ludność (dane Eurostatu z 2013 r.)	Liczba organizacji zarejestrowanych w „Rejestrze Przejrzystości” (z siedzibą w tym konkretnym państwie członkowskim)	Organizacje zajmująca się lobbingiem per capita
Belgia	11 094 850	1475	7522
Luksemburg	524853	31	16931
Malta	417546	10	41755
Holandia	16730348	284	58910
Dania	5573894	88	63340
Finlandia	5401267	81	66682
Irlandia	4582707	68	67393
Cypr	862011	12	71834
Austria	8443018	116	72785
Szwecja	9482855	103	92067
Wielka Brytania	63456584	599	105938
Francja	65327724	605	107980
Niemcy	81843743	715	114467
Włochy	59394207	475	125040
Hiszpania	46196276	330	139989
Węgry	9932000	65	152800
Łotwa	2041763	13	157059
Portugalia	10542398	61	172826
Słowenia	2055496	10	205550
Bułgaria	7327224	35	209349
Czechy	10505445	46	228379
Grecja	11290067	45	250890
Estonia	1294486	5	258897
Litwa	3003641	9	333738
Rumunia	21355849	62	344449
Słowacja	5404322	13	415717
Polska	38538447	69	558528